

Uit het leven van dr. C.I. Scofield

Deze Amerikaanse theoloog is vooral bekend geworden door de publicatie van zijn Engelse “referentie-Bijbel” – een uitstekend hulpmiddel bij serieuze Bijbelstudie, dat inmiddels ook in het Frans, Duits, Birmees en andere talen beschikbaar is.

Minder bekend is het feit dat hij oorspronkelijk rechten gestudeerd heeft en zich een goede naam als advocaat verworven heeft. Pas later ging hij naar een Bijbelschool en is daarna een heel bekend predikant en schrijver geworden. Na een dienst van dertig jaar heeft hij met medewerking van anderen de genoemde Bijbel uitgegeven.

Voor zijn bekering was Scofield zoals hij zelf geschreven heeft, aan de drank verslaafd en was na verloop van tijd een hopeloos wrak geworden. Hoewel hij ertegen vocht, werd hij “met de ketens van zijn eigen verslaving” steeds steviger vastgebonden.

Op een dag bezocht een vriend hem op zijn kantoor in St. Louis. Toen ze een poos met elkaar gepraat hadden, stond de vriend weer op om weg te gaan. Met de deurkruk al in de hand, draaide hij zich om, keek zijn vriend aan en zei: “Ik heb je al heel lang iets willen vragen, maar ik had steeds niet genoeg moed om het te doen”.

“Ik ken je niet als een schuchter mens”, reageerde Scofield hartelijk. “Wat wil je vragen?”

Het onverwachte antwoord luidde: “Ik wil je vragen, waarom jij geen christen bent”.

Scofield dacht na en antwoordde aarzelend: “Staat er in de Bijbel niet zoiets als: in de hemel is geen plaats voor dronkaards? Ik ben een stevige drinker, Thomas”.

“Dat is geen antwoord op mijn vraag”, drong de vriend verder aan, “waarom ben jij geen christen?”

“Je weet toch, dat ik altijd bij de episcopale Kerk hoorde, maar ik kan me niet herinneren, dat mij ooit iemand duidelijk gezegd heeft, hoe men een christen wordt”.

De vriend ging weer zitten, trok een Nieuw Testament uit zijn tas en maakte hem aan de hand van verschillende Bijbelgedeeltes duidelijk, hoe hij gered zou kunnen worden. Tenslotte vroeg hij: “Ben je bereid, de Heere Jezus als je Heiland aan te nemen?”

“Ik moet daar serieus over nadenken”, zei Scofield.

“Nee, dat moet je niet”, gaf de ander als antwoord. “Dat helpt je weinig. Wil je nu geen besluit nemen? Wil je niet nu in Jezus Christus geloven? Wil je niet nu gered worden?”

De advocaat hield van duidelijke vragen en antwoorden. Na enkele ogenblikken keek hij zijn vriend recht in de ogen en zei: “Ja, dat wil ik”.

Beiden knielden neer en Scofield kwam door het geloof in de Heere Jezus tot volledige overgave.

Later heeft hij zijn biograaf Trumbull over zijn bekering het volgende geschreven:

“Ik heb in het leven grote kansen gekregen en ik heb daar een goed gebruik van gemaakt. Maar steeds meer raakte ik aan de drank. Ik kon in mijn strijd daartegen geen overwinning behalen en werd met de ketenen, die ik mezelf aangedaan had, steeds vaster gebonden.

Ten opzichte van Christus had ik geen andere gedachten dan alleen die van een zekere achting – een overblijfsel van mijn opvoeding. Er was geen mogelijkheid dat ik ooit in een kerk het evangelie zou horen en geloven, want ik ging nooit naar de kerk.

Toen greep Jezus Christus zelf in mijn leven in. De mensen begonnen zich van mij af te keren, maar Hij zocht mij op. Door middel van Thomas McPheeters, een beste man, bood Jezus Christus zich bij mij aan, hoewel ik een wrak was.

We hadden een gesprek over de Bijbel. Uit een bijna versleten zakbijbeltje las hij mij de belangrijke, bevrijdende gedeeltes uit de evangeliën voor, zoals bijv. Johannes 3:16; 6:47; 10:28 en andere.

Toen ik uiteindelijk, zoals de cipier te Filippi, de vraag stelde: “Wat moet ik doen om gered te worden?”, las hij dezelfde teksten nog een keer.

Toen knielden we neer, en ik nam Jezus Christus als mijn Heiland aan. En, Trumbull, schrijf dit duidelijk in je boek, helder en duidelijk: meteen werden de ketenen verbroken, mijn passie voor de alcohol was verdwenen. Maak dat heel duidelijk. Zeg niet: “Hij streed tegen de zonde van de drankzucht en overwon”. Dat heeft geen zin. Zijn Goddelijke macht deed het voor mij, alleen uit genade. Christus komt alle eer toe.

Een week na mijn bekering kwam ik in St. Louis langs een expositie van schilderijen. Toen zag ik op de tentoonstelling een schilderij, dat Daniël in de leeuwenkuil voorstelde. Toen leek het alsof ik door zulke leeuwen omringd geweest was, in de vorm van mijn eerdere zonden en slechte gewoontes. Maar God kon ook deze muilen sluiten. En Hij heeft het gedaan”.

Deze gebeurtenis is een goede boodschap voor allen die zich gebonden weten door allerlei machten van de zonde. Alleen Jezus Christus kan u verlossen, en wie Hij vrij maakt, die is ook werkelijk vrij.

Uit Hilfe und Nahrung